دوشنبه 24 تير 1392 - 21:45

هدف و آداب خواندن قرآن/ لزوم تدبر و تفكر در آيات

مقصود از خواندن قرآن، پي بردن به خصوصيات جهان ابدي و ريزه كاري هاي جهان هستي و راهنماييهاي ديني، اخلاقي، عبادي، اجتماعي...

مقصود از خواندن قرآن، پي بردن به خصوصيات جهان ابدي و ريزه كاري هاي جهان هستي و راهنماييهاي ديني، اخلاقي، عبادي، اجتماعي، سياسي و تاريخي و صدها امور ديگر كه نيازمند به تفكر و تدبر دارند مي باشد.به گزارش خبرگزاری مهر، یکی از اموری که پیامبر بزرگ اسلام (ص) به آن سفارش اکید فرموده که ما از خدا مسئلت نماییم، توفیق تلاوت کتاب آسماني است. در حقيقت اگر ما بخواهيم ماه مبارك رمضان را به چيزي تشبيه نماييم بايد آن را به يك دانشگاه تشبيه كنيم كه استاد آن پيامبران و امامان، نويسنده كتاب درسي خدا، كتاب درسي قرآن و شاگردان و دانشجويان بندگان خدا است. همچنين همانطور كه استفاده از كتاب در دانشگاه به هيچ وجه تشريفاتي نيست قرآن و تلاوت آن نيز نبايد تشريفاتي باشد، و بايد دانست كه قرآن كتاب درسي و برنامه اسلامي و انساني است، نه اينكه تنها براي استخاره، جهيزيه، ميمنت خانه، عبور مسافر از زيرآن، حفاظت و امور ديگر باشد.

قرآن كتابي جامع و برنامه اي كامل است كه از سوي پروردگار دانا و حكيم و توسط مامور خود جبرئيل امين بر بزرگترين معلم بشر شخصيت ممتاز و والاي انسانيت پيامبران الهي حضرت محمد(ص) فرود آمده است. قرآن كتابي است كه ما را به غيبت آگاه كرده و به قصص انبيا و تاريخ پيشينيان آشنا ساخته است.

همچنين قرآن مجموعه اي است كه در هر فني و در هر موضوعي وارد شده و با طرز جالبي و بديعی آنها را بيان داشته و هر دانشمند طبق تخصص خود از آن بهرمند گشته و حداكثر استفاده را مي نمايد و قرآن كتابي است انسان ساز، روح بخش و روشنگر و كتابي است كه هرچه از آن طلب شود در آن يافت می شود.

خواندن قرآن و تدبر در آن، در تمام سال يكي از برنامه هاي بزرگ هر فرد مسلمان متعهد و مسئول مي باشد و بايد به طور دائم با قرآن محشور باشد ولي ماه مبارك ويژگي مخصوصي دارد و لذا پيامبر اكرم (ص) فرموده است: از خداوند توفيق تلاوت كتاب خدا را در اين ماه بخواهيد.

همچنين از امام باقر(ع) روايت شده براي هر چيزي بهاريست و بهار قرآن ماه رمضان است و از امام رضا(ع) نقل شده، هر كه در ماه رمضان، يك آيه از كتاب خدا بخواند، چنان است كه يك ختم قرآن در غير ماه رمضان نموده است.

آداب تلاوت قرآن

مهمترين عملي كه قرآن خوان بايد آن را مراعات نمايد، موضوع تدبر و تفكر و غور در آيات قرآن است. گرچه خواندن بدون آن، نيز داراي پاداش بلكه تنها نظر كردن به قرآن سودمند است. بايد در نظر داشت كه تنها هدف از خواندن قرآن و نظر انداختن به آن براي پاداش داشتن و عبادت بودن آن نيست، بلكه هدفي بالاتر از هدف معمولي منظور است و آن آشنا شدن به معارف اسلام و اساس قانونگذار جهان است و غرض رسيدن به خدا و قرب به اوست.

مقصود از خواندن قرآن، پي بردن به خصوصيات جهان ابدي و ريزه كاري هاي جهان هستي و راهنماييهاي ديني، اخلاقي، عبادي، اجتماعي، سياسي و تاريخي، صنعتي و صدها امور ديگر كه نيازمند به تفكر و تدبر دارند مي باشد.

البته نكته مهمتر اين است كه بعد از تفكر و تدبر به آيات به آن عمل نماييم، زيرا معرفت و آشنايي به احكام و دستورات الهي، مقدمه عمل به آنهاست و با عمل، اجتماعات ترقي كرده و زنده خواهد شد و عمل است كه آدمي را محبوب ساخته و با ترك آن مطرود مي سازد.

از جمله آداب خواندن قرآن اين است كه آشكارا، شمرده، با صوت خوش، با حضور قلب، رو به قبله و با طهارت باشد. همچنين بايد بكوشيم قبل از قرائت مسواك بزنيم و در حال خواندن با انگشت آيه ها را بشماريم، زياد بخوانيم و تا می توانيم درباره عظمت صاحب قرآن فكر كرده و او را چنان بينيم كه گويا در مقابل او قرارگرفته و با او سخن مي گوييم و به آيات بهشت كه مي رسد از خدا آنها را مسئلت نماييم و زماني كه به آيات جهنم و عذاب مي رسد،به خدا پناه بريم و در دل خوفي پيدا كنيم و اميد از آنها بگذرد.